

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.61

Hely

Idő

"1918"

Személy

Szerző:

Cím: *Temessenek ingyen a papok*Forrás: *Világ**Bp.*

(Hely)

1918. IX. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Temessenek ingyen a papok

Ankét a szegények olcsó temetéséről

Az uzsora a holdogtalan halandót a temetőbe is elkíséri. Az árdragítók az utolsó utat sem engedik el áldozataiknak. A gyertyafény, fekete gyász, Entreprise huszárok és a pap árát hallatlanul felszámolták, úgy hogy ma a halál egyformán drága az élettel. A spanyol járvánnyal kapcsolatban — amely, az a gyanu, titkos özszevtsége a temetkezési vállalatoknak — ráterelődött a figyelem a halottakkal üzőt uszorára. Bódy polgármester a járványbizottság ülésén bejelentette, hogy a temetési vállalkozók szertelenségeit letörök és megvédik a gyászoló családokat a legutóbb kiszákmányolástól. Tehát a temetést is maximálják és most még mondja valaki, hogy nem holdog a magyar.

A főváros elsősorban a szegényebb néposztályon kívánt könnyíteni és módot találni arra, hogy a hadbavonultak hozzátartozói és egyéb szegény emberek tisztességgel és olcsón temethessék el halottaikat. A tanács felhívta az Első Magyar Temetkezési Vállalatot, amelyet magyarul Entreprise des Pompes Funébrenek hívnak, hogy tegyen ajánlatot önköltségi áron mennyiért rendezi a legolcsóbb, mégis tisztességes temetést. 280 koronáért vállalta az Entreprise a szegény temetéseket és Csergő Hugó a Népjelölti Központ igazgatója egybehívta értekezletre Budapest magán-temetkezési vállalatának tulajdonosait, hogy őket is rávegye a 280 koronás minimum elfogadására.

A régi képviselőház még ennyi temetkezési vállalkozót egyszerre nem látott, mint amennyien az ankétu megjelentek. Huszonötven voltak, közülük egy nő. Szomorúak csak akkor lettek, amikor Csergő Hugó erőlyesen rájuk szólt, hogy emberségből is vállalniok kell 280 koronáért a szegények eltemetetését és az sem baj, ha erre ráfizetnek. Majd a luxustemetéseken ugyis behozzák kétszeresen.

A funerátorok kézzel-lábbal kapálódtak, hogy nem lehet, ezért a pénzért ők nem temethetnek.

— Inkább meghalunk — mondotta egy harcsabajuszu és szinte csodálatos, hogy a kartársak nem rohantak nyomban hozzá, hogy felajánlják szolgálataikat.

— A kegyeletlen uszorát pedig minden rendelkezésünkre álló eszközzel megszüntetjük. — jelentette ki Csergő Hugó. Vérforráló, hogy egy szegény embertől 400—500, sőt 700 koronát kérnek a legegyszerűbb temetésért.

Maurer József temetkezési vállalkozó a vállalkozók bajait panaszoja.

Csergő Hugó figyelmezteti a vállalkozókat, hogy most nem az ő helyzetükről van szó. A szegénysorsu halottakat kell olcsón és tisztességesen eltemetni és ha nem akarnak áldozatot hozni, úgy a főváros meg fogja tiltani, hogy a magánvállalkozók a főváros temetőibe betegyék a lábukat.

Rák Ferenc egy okos ötlettel áll elő: A papok temessenek ingyen. Szentelje be a plébános ingyen a koporsót.

Csergő Hugó: A tanács már felkérte Csernoch János hercegprimást és a többi felekezeti vezetőit: rendeljék el, hogy a szegények temetésén ingyenesen funkcionáljanak a papok.

Rövid harc után, amely az Entreprise és magán-temetkezési vállalkozók közt folyt le, a vállalkozók visszavonultak, hogy határozzanak. Maurer hirdette ki a döntést:

A magánvállalkozók, miután az Entreprise elvállalta, hogy a szegény holtak két harmadrészt eltemeti — havonként 300—350 halottnak 280 koronáért rendeznek temetést.

Az elnök ezt tudomásul vette és figyelmeztette a temetkezési vállalkozókat, hogy egymás között állapodjanak meg, a középosztály halottai részére rendezendő temetések méltányos árában, mert a hatóságok nem sokáig fogják elnézni, hogy mások gyászából aranyat préseljenek.

A vállalkozók erre vonatkozóan is ígéretet tettek és elmenőben az egyik haragos entreprises ur kifakadt:

— A halottakat sajnálják? Nekik már nem fáj semmi.